

STS de 4 de desembre de 2018, recurs 188/2017

Còmput del temps de treball en els supòsits en què el treballador es desplaça directament des del seu domicili als centres dels clients (accés al text de la sentència)

En algunes activitats és comú que els **treballadors iniciïn la seva jornada laboral sense passar pel centre de treball de la seva empresa**, ja que es dirigeixen directament al centre en què es troba el client, i això mateix passa en finalitzar la seva jornada. És el cas, per exemple, de l'activitat d'ajuda a domicili.

El TJUE va resoldre, en sentència de 10 de setembre de 2015 (assumpte C-266/14), que l'art. 2.1 de la *Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003 relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball* s'ha d'interpretar en el sentit que, **en el cas dels treballadors que no disposen d'un centre de treball fix o habitual, els temps de desplaçament entre el seu domicili i el primer i últim client que els assigna el seu empresari s'han de computar dintre de la jornada de treball.**

Tanmateix, conclou el TS que no és possible aplicar aquesta doctrina amb caràcter general als treballadors d'ajuda a domicili, **ja que aquell cas es referia a supòsits concrets, en els quals el treballador abasta una zona geogràfica molt àmplia, essent la distància de desplaçament molt variable** i havent de desplaçar-se regularment a un centre logístic per tal de recollir aparells, peces o materials necessaris. Així doncs, en absència de les esmentades circumstàncies, **el temps de treball s'ha de computar des de l'inici de l'activitat del treballador en el centre en què es troba el seu primer client i finalitzarà quan abandoni el de l'últim assignat.**